

**Spm. nr. S 3633**

Til økonomiministeren (23/8 2000) af:

**Frank Dahlggaard (UP):**

»Hvor stort oplag er Økonomiministeriets folder?«  
 »Hvad er den store forskel . . . «trykt i, og hvad har trykning og distribution kostet staten?«

**Svar (29/8 2000)**

**Økonomiministeren (Marianne Jelved):**

Økonomiministeriets møntfolder er foreløbig trykt i et oplag på 200.000 eksemplarer.

Trykning af møntfolderen i 200.000 eksemplarer har kostet 175.950 kr. ekskl. moms. Møntfolderen bliver - som det øvrige euro-informationsmateriale - distribueret til alle landets biblioteker. Endvidere er alle landets kommuner blevet bedt om at være behjælpelig med at omdele et antal eksemplarer af møntfolderen. Omkostningerne i forbindelse med denne fordeling er endnu ikke kendt.

Udgifterne til trykning og distribution af bl.a. møntfolderen finansieres af de under Økonomiministeriet afsatte midler til oplysning om ØMU og euro, der følger op på Folketingets vedtagelse af 8. december 1998.

**Spm. nr. S 3443**

Til fødevarerministeren (31/7 2000) af:

**Lene Espersen (KF):**

»Vil ministeren redegøre for, hvorvidt ministeren finder, at fødevareregionernes fortolkning af bekendtgørelse om levnedsmiddelhygiejne i det fornødne omfang tager hensyn til den praktiske dagligdag for borgerne, og redegøre for, hvad ministeren agter at foretage sig for at sikre, at reglerne under fortsat hensyn til fødevarerikkerheden udmøntes så ubureaukratisk og fleksibelt som muligt?«

**Begrundelse**

Af medierne (Nordjyske Stiftetidende den 29. juli samt TV2 nyhederne 30. juli) fremgår det, at bekendtgørelsen om levnedsmiddelhygiejne medfører, at patienterne på de psykiatriske sygehuse

ikke længere må tilberede mad selv, da køkkenfaciliteterne (afsnitskøkkenerne) ikke lever op til bekendtgørelsens krav, og dette medfører med ordret efterlevelse af bekendtgørelsen, at man end ikke må skrælle æbler, piske flødeskum eller andet tilberedelse, der udføres alle andre steder i landet, på kollegier, arbejdspladser, på campingpladser osv., og som ikke medfører nogen fødevarerikkerhedsmæssig risiko.

**Svar (8/8 2000)**

**Fødevarerministeren (Ritt Bjerregaard):**

Jeg skal indledningsvist henvise til vedlagte notat fra Fødevaredirektoratet, som nærmere redegør for fødevarermyndighedernes muligheder for en fleksibel og ubureaukratisk udmøntning af fødevarereloven. (Ikke optrykt her).

Køkkener i offentlige institutioner er omfattet af fødevarereloven og skal derfor opfylde fødevarerelovgivningens betingelser for godkendelse. Det skyldes det offentliges ønske om og pligt til at minimere de sundhedsmæssige risici for de borgere, som spiser mad fra offentlige køkkener.

Udviklingen i den offentlige forplejning på fx plejehjem, hospitaler samt børneinstitutioner går i retning af større inddragelse af brugerne i tilberedningen af dagens måltider. Hensigten er at skabe en privat atmosfære i et offentligt rum, som i flere tilfælde ellers har vist sig at have en utilsigtet tendens til at umyndiggøre beboerne. Det er efter min opfattelse en positiv udvikling.

Jeg finder det derfor vigtigt, at fødevarermyndighederne i udmøntningen af fødevarerelovgivningen og dermed i de krav til drift og indretning, der stilles til de offentlige køkkener, i fornødent omfang er opmærksomme på de øvrige forhold i institutionen, som måtte have betydning for brugernes velfærd. Den offentlige institution skal dog samtidig leve op til sit ansvar om at sikre høj fødevarerikkerhed for brugerne. Det kan kræve ekstra investeringer.

Det er min vurdering, at fødevarerelovgivningen kan administreres på en sådan måde, at borgernes praktiske dagligdag kan tilgodeses under hensyntagen til fødevarerikkerheden. Det fremgår desuden af Fødevaredirektoratets notat, at Fødevaredirektoratet er opmærksom på de særlige forhold, der gælder for offentlig forplejning med privat karakter. Jeg forventer derfor, at Fødevaredirektoratet og fødevarerregionerne i den videre udmøntning af fødevarereloven og arbejdet for høj fødevarerikkerhed også